

Reactie VGN op consultatie Ministeriele Regeling Jeugdwet

Aan	Ministerie van VWS	Van	Han Huizinga
c.c.			
Datum	9 juni 2016	Contact	Han Huizinga
Onderwerp	consultatie Ministeriele Regeling Jeugdwet	Telefoon	06-13197186
		E-mail	hhuizinga@vgn.nl

De staatssecretaris van VWS en de staatssecretaris van V&J hebben de Ministeriele Regeling Jeugdwet (MRJ) aan het veld voorgelegd ter consultatie. Met deze reactie gaat de VGN in op deze uitnodiging. Onze reactie richt zich op drie onderdelen van de MRJ: inbreuk op de privacy, invoering met terugwerkende kracht en jeugdigen met een geheime verblijfplaats.

Inbreuk op de privacy

Op 17 mei 2016 is de Veegwet aangenomen door de Eerste Kamer. Hiermee is een wettelijk anker ontstaan voor de Ministeriele Regeling, dit in tegen stelling tot de huidige Tijdelijke Regeling. De inbreuk op de privacy die met de voorgestelde MRJ wordt gemaakt is getoetst aan de Verdragsrechten en de Wbp. Voor zover wij kunnen beoordelen is deze inbreuk juridisch houdbaar.

Invoeringstermijn met terugwerkende kracht

Bij de invoering van de Jeugdwet zijn zorgaanbieders geconfronteerd met veel problemen rond de toeleiding, met name in het toekennen van de gemeentelijke beschikkingen. Deze problemen spelen tot op de dag van vandaag. Gemeenten en zorgaanbieders hebben veelal prioriteit gegeven aan het continueren van de zorg aan de jeugdigen, waarbij gekozen is voor pragmatische oplossingen wat betreft het starten, declareren/factureren en betalen van de zorg. Wanneer er onder deze condities met terugwerkende kracht een materiele controle wordt ingezet kan dit in de praktijk leiden tot nieuwe problemen, hoe netjes de controle ook is aangekondigd en opgezet. Mogelijk is dit te ondervangen door in de toelichting op te nemen dat de controle plaatsvindt rekening houdend met de inzichten die golden op het moment dat de jeugdhulp werd verleend.

Verstrekken persoonsgegevens in geval van een geheime verblijfplaats

In de toelichting op de MRJ wordt verwezen naar afspraken die zijn gemaakt tussen de VNG en enkele zorgaanbieders (pagina 12 van de ministeriële regeling Jeugdwet paragraaf 3.2.5 'gegevensverstrekking voor aan bedreigde jeugdigen verleende hulp'. Hierin worden de aanbieders Fier, Kompaan en de Bocht met name genoemd. Het is vervolgens niet helder of de intentie van deze toelichting is dat deze afspraken als standaard gelden voor plaatsingen met een geheime verblijfplaats en dus ook door andere zorgaanbieders gehanteerd moeten worden of dat het alleen aan de orde is bij de genoemde zorgaanbieders. Wij wijzen er graag op dat er naast de genoemde aanbieders meer organisaties zijn die hulp verlenen aan bedreigde jeugdigen, waaronder Groot Emaus. Wellicht is het mogelijk om de toelichting op dit punt te verduidelijken.

Algemene conclusie

Onze algemene conclusie is dat deze regeling in de praktijk van alle dag beschouwd kan worden als een wettelijke verankering van eisen die de gemeenten in hun inkoopvoorwaarden reeds in 2015 hebben opgenomen. Met deze regeling is het voorspelbaar wat er kan gaan gebeuren, de regeling is zorgvuldig geformuleerd en ook de procedurele stappen zijn helder. Het is positief te noemen dat in de nieuwe regeling zorgvuldig aandacht is gegeven aan de privacy van de cliënt.

Het spanningsveld tussen regelruimte enerzijds en standaardisatie en vermindering van administratieve lasten anderzijds komt in de nieuwe regeling echter wel tot uitdrukking. Dat uit zich door het specifiek benadrukken in de toelichting dat het gebruik van de i-standaarden en de landelijke productcodelijst uit principe niet wordt voorgeschreven, evenmin als de wijze van rapporteren en verantwoorden. Wij verwachten dat deze keuze ertoe bijdraagt dat een aanzienlijk deel van de extra administratieve lasten, die het gevolg zijn van de transitie, in stand blijven.

Om deze extra administratieve last te verminderen pleit de VGN pleit er voor om het gebruik van de ISD-producten tot een veldnorm te maken voor gemeenten en zorgaanbieders.

Samenvattende conclusie

De korte conclusie is dat deze regel werkbaar is en gemeenten en zorgaanbieders duidelijkheid geeft welke persoonsgegevens onder welke voorwaarden mogen worden uitgewisseld. Maar het vraagstuk rondom standaardisatie en uniformiteit, en daarmee het probleem van de enorm toegenomen administratieve lasten in het Sociaal Domein wordt met deze MRJ nauwelijks opgelost.